

Openbaar rapport

rapportnummer: **2007/298**

datum: **-7 DEC. 2007**

Verzoekschrift van

de heer X en mevrouw Y te Z

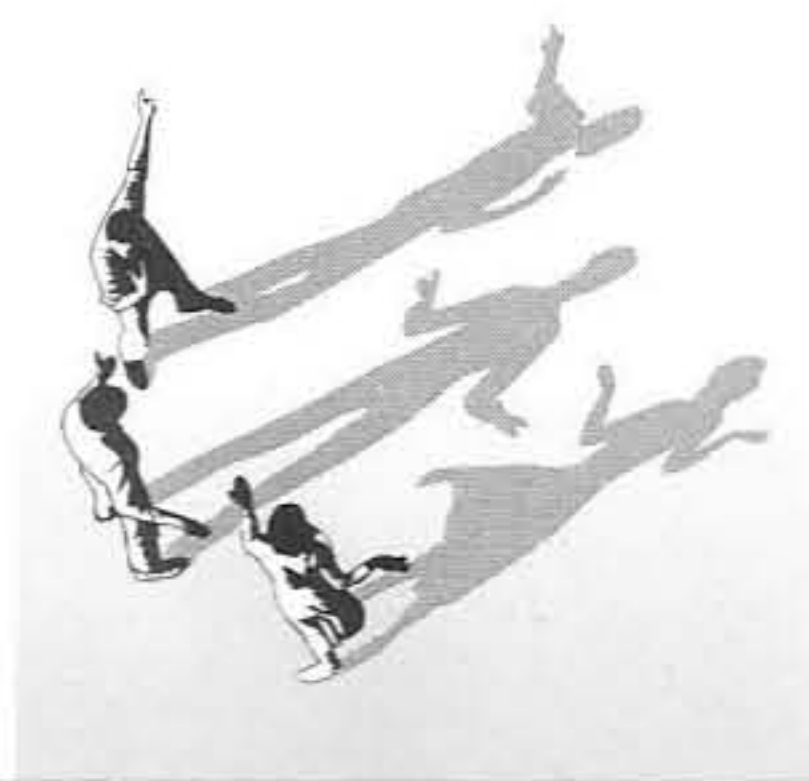
met een klacht over een gedraging van

het regionale politiekorps Brabant-Noord

Bestuursorgaan:

de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Noord

(de burgemeester van 's-Hertogenbosch)

KLACHT

Verzoekers klagen erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant-Noord naar aanleiding van hun op 19 mei 2005 gedane melding van overlast door jongeren onvoldoende actie heeft ondernomen en de toezegging, dat hij ter zake van die melding nog contact met hen zou opnemen, niet is nagekomen.

BEVINDINGEN EN BEOORDELING

Algemeen

1. Op 19 mei 2005 deed verzoeker X telefonisch melding van overlast bij de plaatselijke politie. Deze overlast had er uit bestaan dat enkele kinderen uit de buurt door zijn tuin hadden gefietst. De melding is vastgelegd in een mutatie. Hierin had verbalisant W. ook vastgelegd dat hij in de buurt zou gaan kijken en verzoeker nadien daarover zou berichten.

Verzoekers hebben van dit gesprek een geluidsopname gemaakt.

2. Bij brief van 25 mei 2005 aan verbalisant W. liet verzoeker X weten dat eerdere overlast in het verleden had bestaan uit het bekrassen van auto's van bezoekers, het uiten van bedreigingen, verbaal geweld, het uitlaten van honden in zijn tuin en ook weer het fietsen door zijn tuin.

Ook liet verzoeker weten dat de heer W. zijn toezegging om nog op 19 mei 2005 terug te bellen niet was nagekomen.

3.1. Korte tijd later - te weten op 29 mei 2005 - deed verzoekster Y aangifte bij de politie te 's-Hertogenbosch ter zake van beschadiging van haar voor haar woning geparkeerde personenauto.

In het proces-verbaal van aangifte liet verzoekster onder meer vastleggen dat zij een verband vermoedde met het feit dat zij en haar man enkele jaren daarvoor het middelpunt waren geweest van een uitgebreid justitieel onderzoek naar fabricage van en handel in verdovende middelen en dat zij hierdoor een slechte reputatie hadden gekregen in hun woonomgeving.

3.2. Reeds de volgende dag kon verzoeker de politie melden dat een minderjarige buurtgenoot zijn moeder had opgebiecht mee te hebben gedaan aan de beschadiging van deze auto.

4. Bij brief van 16 juni 2005 liet verbalisant W. verzoeker weten dat hij de woning en de tuin van verzoekers inmiddels driemaal in zijn werkzaamheden had betrokken. Ook liet W. weten dat hij tot op dat moment geen telefonisch contact met verzoeker had kunnen krijgen via zijn vaste nummer terwijl hij via verzoekers mobiele nummer een hem onbekende derde aan de lijn had gekregen.

5. Bij brieven van 12 en 20 juli 2005 richtten verzoekers zich tot de korpschef van het regionale politiekorps Brabant-Noord. Hierin attendeerden zij hem erop dat de politie onvoldoende werk had gemaakt van hun meldingen, dat een toezegging niet was nagekomen en dat de heer W. als behandelend ambtenaar tijdens een telefoongesprek verzoeker X overduidelijk geïrriteerd en onheus was tegemoet getreden.

6. Bij brief van 25 juli 2005 liet de korpschef verzoekers weten dat hij de betrokken teamchef had verzocht over deze kwestie aan hem te rapporteren. De korpschef zou daarna voor 15 september 2005 inhoudelijk ingaan op de grieven van verzoekers.

7. Bij brief van 5 augustus 2005 nodigde teamchef M. verzoekers uit voor een bespreking van de ontstane situatie op het politiebureau op 10 augustus 2005 om 14.00 uur.

8. In reactie hierop lieten verzoekers de teamchef bij brief van 6 augustus 2005 weten dat gezien de brief van de korpschef van 25 juli 2005 zij geen behoefte hadden aan een gesprek met M. voordat de korpschef op 15 september 2005 op basis van rapportage van M. inhoudelijk zou hebben gereageerd.

9. Bij brief van 28 augustus 2005 lieten verzoekers de buurtcoördinator weten verbaasd te zijn over het feit dat de politie hen eerder die dag telefonisch had uitgenodigd om een bemiddelingsgesprek met de buurt aan te gaan, terwijl de politie nimmer aandacht had besteed aan een eerder soortgelijk voorstel daartoe van verzoekers. Verzoekers voelden zich hierdoor van slachtoffer veranderd in veroorzaker/dader.

Verzoekers gaven voorts nogmaals te kennen eerst de reactie van de korpschef te willen afwachten.

10. Bij brief van 27 september 2005 reageerde de korpschef op de brieven van 12 en 20 juli 2005. Hierin verstrekke de korpschef allereerst een gedetailleerd overzicht van de meldingen die de politie over de directe woonomgeving van verzoekers had ontvangen tussen 1 januari 2000 en 12 augustus 2005. Daarnaast deelde de korpschef onder meer het volgende mee:

"De reactie van de politie op de verschillende meldingen c.q. incidenten beoordeel ik als behoorlijk en voldoende. Inhoudelijk geven de mutaties en uw brieven echter een tegengesteld beeld. U voelt zich door uw omgeving bedreigd, terwijl uw burens aangeven dat zij c.q. hun kinderen zich door u geïntimideerd voelen. Uw burens vragen om bemiddeling. Duidelijk is dat er een probleem in uw woonomgeving is ontstaan.

Uitgangspunt voor het korps is dat sociale problemen in beginsel niet via het Wetboek van Strafrecht moeten worden opgelost. Dit staat los van het recht van elke burger om aangifte van een strafbaar feit te doen. Op grond van vorenstaande ondersteun ik het voorstel van de politie (...) om te komen tot een bemiddelingstraject en ik hoop dat u daaraan uw medewerking zult willen verlenen.

Verder wil ik nog stilstaan bij de volgende door u aangehaalde punten.

- In uw brief stelt u dat sedert november 1999 de politie Brabant-Noord zich onbehoorlijk tegenover u opstelt en dat uw gevoel voor veiligheid daardoor voorgoed is verdwenen. U zou alleen maar plichten hebben en geen rechten. Alhoewel ik mij realiseer dat ik uw gevoelens niet zal kunnen wegnemen, wil ik dit toch met klem tegenspreken. De politie (...) heeft niets met de strafzaak in 1999 te maken gehad en voor zover ik kan beoordelen heeft zij tot op heden professioneel opgetreden. Op grond van vorenstaande (de besproken mutaties) kan ik niet tot een andere conclusie komen, dan dat u naar mijn mening dezelfde politiezorg wordt gegeven als aan anderen in eenzelfde situatie.

Wel meen ik te kunnen vaststellen dat de contacten niet altijd even soepel verlopen. Wat daarvan precies de oorzaak is, heb ik niet kunnen vaststellen, maar is m.i. niet van invloed geweest op de kwaliteit van de verleende politiezorg.

- In uw brief vraagt u om een gesprek en een onderzoek, omdat er volgens de dader en zijn moeder meerdere kinderen uit uw woonomgeving bij de vernieling van uw auto waren betrokken. Ten aanzien van het gesprek moet ik u verwijzen naar de teamchef van het team (...). Hij is degene die als eerste moet worden aangesproken op de politiezorg in het gebied waarvoor hij verantwoordelijk is en hij is daarom ook voor u het aanspreekpunt. Ik heb begrepen dat de teamchef u inmiddels voor een gesprek heeft uitgenodigd.

Vooruitlopend op dat gesprek maak ik u er wel op attent dat bij de keuze om een nader onderzoek in te stellen een groot aantal factoren worden betrokken. Zo is de leeftijd van de dader relevant (minder- of meerderjarig) - de vergoeding van de schade - prioritering van zaken - etc...

- In zijn reactie gaat de teamchef van het team (...) ook in op de door u aangehaalde beleefdheidsvormen in uw brief van 6 augustus 2005. De teamchef geeft aan bij het bewerken van de standaardbrief kennelijk de woorden "heer/mevrouw" te hebben gedelete en dit niet te hebben opgemerkt. De teamchef gaat niet in op de ontbrekende adressering aan u, mevrouw Y. Gelet op de ondertekening van uw brief was het behoorlijk geweest als de reactie van teamchef M. ook aan u was gericht. Voor beide omissies bied ik u mijn excuses aan.

Uw brief van 20 juli 2005 zou kunnen worden aangemerkt als een klacht over het politieoptreden. Omdat uw brief aan mij persoonlijk is gericht, ben ik ervan uitgegaan dat u van mij een persoonlijke reactie verwacht. Ik heb uw brief daarom niet als klacht in behandeling genomen.

Afsluitend hoop ik toch dat u er vertrouwen in heeft dat u dezelfde politiezorg krijgt als elke andere burger. Dit wil niet zeggen dat de politie aan elke verwachting van haar klanten zal kunnen voldoen. Wel vind ik dat de politie een inspanningsverplichting heeft om bij te dragen aan een veilige samenleving. Zoals ik eerder al heb aangegeven zal dit soms moeten plaatsvinden via de strafrechtketen, terwijl de andere keer een sociaal maatschappelijk traject de voorkeur geniet. Op dit laatste gebied is de politie echter niet deskundig. Zij zal in dit soort zaken dan ook samen met externe deskundigen optrekken of de zaak juist overgeven aan die deskundigen.

Ik hoop dan ook dat u medewerking aan de bemiddelingspoging van buurtcoördinator J. zult geven, zodat het probleem tussen en uw medebuurtbewoners kan worden opgelost. Mocht de politiezorg naar uw mening evident tekortschieten, dan ben ik daarop uiteraard aanspreekbaar."

11. Door tussenkomst van de Nationale ombudsman dienden verzoekers bij brief van 21 maart 2006 hun klachten over het regionale politiekorps Brabant-Noord in bij de beheerder van dit korps. In hun brief gaven verzoekers onder meer het volgende te kennen:

"I.p.v. een inhoudelijke reactie op onze klacht van 12 en 20 juli 2005 ten aanzien van de handelwijze van politie, ontvangen wij op 27 september 2005 een schrijven van de korpschef met een tegengesteld beeld.

Met verbazing hebben wij kennisgenomen van de inhoud van dit schrijven, waarin het door ons alsnog gevraagde onderzoek zich nu ineens tegen ons lijkt te richten.

De korpschef haalt in dit schrijven allerlei randverschijnselen aan die niet ter zake zijn en is inhoudelijk niet ingegaan op onze klachten gericht tegen de gedragingen van politie Brabant-Noord. Dit is de wereld op zijn kop, slachtoffers worden als daders geprofileerd en nota bene valselijk beschuldigd van intimiderend gedrag. Opmerkelijk is namelijk dat deze mutaties van intimiderend gedrag anoniem zijn gedaan en wij ons er daardoor niet tegen kunnen verdedigen. (...)

Klachten:

Klacht 1) Politieambtenaar W. (...) heeft onze dringende verzoeken van 19 en 25 mei 2005 genegeerd en heeft niet gedaan wat hij wel had beloofd, met als gevolg dat er weer een auto van ons op 29 mei 2005 met cement is ingesmeerd en vervolgens door de verzekeringsmaatschappij total loss is verklaard.

Klacht 2) Na melding van opzettelijke vernieling op 29 mei 2005, heeft politie geen gevolg gegeven aan ons verzoek om naar de plaats te komen waar het feit heeft plaatsgevonden, ten einde onderzoek te doen.

Klacht 3) Politie Brabant-Noord weigerde vervolgens bovenstaande aangifte van opzettelijke vernieling op te nemen.

Klacht 4) De korpschef weigerde na herhaaldelijke verzoeken om een behoorlijk onderzoek in te stellen naar de daders, ondanks een schuldbekentenis, getuigen en overige bewijsstukken, met als gevolg verregaande consequenties voor de verzekeringsmaatschappij en het ernstig verstoren van de openbare orde"

12. De korpsbeheerder gaf bij brief van 18 december 2006 zijn beslissing op de klachten van verzoekers. Klachtonderdeel 1 achtte de korpsbeheerder deels niet gegrond terwijl hij zich over een aspect van dit klachtonderdeel van een oordeel onthield. Klachtonderdeel 3 achtte hij niet gegrond. De klachtonderdelen 2 en 4 achtte hij gegrond.

Met betrekking tot het eerste klachtonderdeel onderbouwde de korpsbeheerder dit oordeel als volgt:

"U stelt dat de politie uw dringende verzoeken van 19 en 25 mei 2005 heeft genegeerd en haar toezegging niet is nagekomen. U geeft verder aan dat u het telefoongesprek tussen u en brigadier W. hebt opgenomen en dat u het opgenomen gesprek alleen aan de Nationale ombudsman ter beschikking wilt stellen.

Ten aanzien van de niet nagekomen toezegging betekent dit dat ik geen kennis heb kunnen nemen van alle relevante informatie. Ik vind dat jammer omdat mij daarom de mogelijkheid wordt ontnomen om alle informatie bij de beoordeling te betrekken. Omdat bovendien de zienswijzen van u en brigadier W. niet overeenkomen en u het beeld oproept dat het opgenomen gesprek uw zienswijze zou kunnen steunen, kan ik niet tot een gewogen oordeel komen. Om die reden moet ik mij aldus onthouden van een oordeel.

Uitgangspunt in het korps is overigens dat toezeggingen worden nagekomen. Mocht op enig moment worden vastgesteld dat dit niet het geval zou zijn, dan moet dat aspect van uw klacht op voorhand al als gegrond worden aangemerkt. Zover is het echter nog niet.

Ten aanzien van uw punt dat er niets is gebeurd met uw dringende verzoeken van 19 en 25 mei 2005 verwijs ik allereerst naar het bericht van 27 september 2005 van de korpschef, waarin is aangegeven dat er wel degelijk aandacht is geweest voor uw melding. Mogelijk heeft zich dat echter aan uw gezichtsveld onttrokken. Vervolgens moet de vraag worden beantwoord of de inspanning voldoende is geweest. U stelt dat die onvoldoende is geweest, omdat de vernieling van uw auto niet is voorkomen. Dé politie zou daarom volgens u gefaald hebben.

Ik deel die zienswijze niet. Op grond van het rapport moet ik vaststellen dat u als burger op eenzelfde wijze bent bediend als andere burgers in dezelfde situatie. Gelet op de aard en de inhoud van de melding en binnen de mogelijkheden voor de politie is er naar mijn oordeel niet onbehoorlijk of inadequaar door de politie gereageerd. Dit punt acht ik daarom ongegrond.

(...)"

I. Bevindingen

1. Op 22 januari 2007 wendden verzoekers zich opnieuw tot de Nationale ombudsman met het verzoek om de handelwijze van de politie te beoordelen. Zij verzochten daarbij het onderzoek toe te spitsen op het eerste klachtonderdeel. Reden hiervoor was dat verzoekers zich op dit onderdeel niet konden vinden in de beslissing en de onderbouwing daarvan door de korpsbeheerder. Het andere klachtonderdeel dat door de korpsbeheerder niet gegrond was bevonden, achtten verzoekers van te weinig gewicht voor een -vervolg- onderzoek door de Nationale ombudsman.

In deze brief deelden verzoekers onder meer het volgende mee:

"Op 19 mei 2005 heb ik, X, brigadier W. telefonisch gesproken en uitgelegd dat de spanningen met een groep jeugdigen uit onze woonomgeving toenamen en wij andermaal bang waren dat een van onze auto's voor de zoveelste keer het doelwit zou worden van vernielingen. Tevens heb ik dhr. W. er op gewezen dat mijn vrouw en ik in 1999 ten onrechte door politie zijn beschuldigd en jarenlang strafrechtelijk zijn vervolgd en wij daarna door de directe woonomgeving als 'aangeschoten wild' worden behandeld. Aangezien wij in het verleden negatieve ervaringen hebben opgedaan met diverse politiefunctionarissen in soortgelijke gevallen, heb ik het gesprek opgenomen.

Op 19 mei 2005 heeft dhr. W. (...), Audio-opname 19 mei 2005, passage beginnend op 3 min. 25 sec.) afgesproken met X, ik citeer:

'Ik kom daar vanmiddag in detail op terug'

Tijdens dat gesprek heb ik tevens ons privé-nummer (...) en mijn mobiele nummer 06 (...) doorgegeven, (...) passage beginnend 2 min. 53 sec)

Vervolgens is brigadier W. niet bij onze woning of woonomgeving geweest en heeft hij zelfs géén reactie gegeven.

Op 25 mei 2005 hebben wij dhr. W. middels een brief gerappelleerd. (...) Een verwachte reactie bleef wederom uit, want weer gebeurde er niets.

Een paar dagen later op 25 (bedoeld is 29: N.o.) mei 2005 werd onze auto opzettelijk met cement ingesmeerd en kwam onze voorspelling van 19 mei 2005 aan brigadier W. dus uit. Onze auto is later door de verzekering total loss verklaard.

We mogen c.q. moeten van een politieagent verwachten dat als hij zijn woord geeft, hij dit dan ook nakomt.

In een schrijven van 16 juni 2005 (...) krijgen wij voor het éérst een reactie van dhr. W., 'naar aanleiding van ons telefoongesprek d.d. 19 mei jongstleden'. Daarin vermeld dhr. W. tevens dat hij onze 'woning/tuin inmiddels drie keer in zijn werkzaamheden heeft betrokken'. Nu is de integriteit van brigadier W. aan de orde, daar hij in zijn reactie van het schrijven (...) d.d. 18 december 2006, pag. 2 aangeeft dat de melding een lage prioriteit betrof en hij 15 tot 20 keer is geweest (nadat de vernieling overigens heeft plaatsgevonden). Een 'lage prioriteit' in combinatie met 15 tot 20 keer langskomen, strookt in onze optiek niet met de realiteit.

Tevens stellen wij ons op het standpunt dat wij de juiste telefoonnummers aan dhr. W. in het telefoongesprek van 19 mei 2005 hebben doorgegeven. In de brief van 16 juni 2005 (...) noemt dhr. W. een foutief nummer. In de audio-opname is duidelijk te horen dat beide nummers correct zijn doorgegeven en op beide nummers zijn wij nooit door dhr. W. teruggebeld.

Nadat een van onze auto's voor de zoveelste keer totaal was vernield, had het natuurlijk geen zin meer om in de woonomgeving te controleren, of te wel spreekwoordelijk de put dempen als het kalf verdronken is.

Typerend voor de handelwijze van dhr. W. is dat hij een 5 of 6 buurtbewoners gesproken heeft, maar nooit met ons in de hoedanigheid als slachtoffers.

(...)

Onze klacht m.b.t. tot dhr. W. is dat hij niet gedaan heeft wat hij wel heeft afgesproken met ons. Wij zijn de stellige mening toegedaan dat wanneer dhr. W. zich aan zijn afspraak had gehouden, de situatie met deze jeugdige vandalen niet uit de hand was gelopen en kunnen wij ons niet verenigen met het oordeel van de korpsbeheerder ten aanzien van punt 1."

2.1. In reactie op de klacht van verzoekers deelde de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Noord de Nationale ombudsman bij brief van 4 mei 2007 onder meer mee dat hem noch uit het klachtdossier noch uit de BPS-muaties was gebleken dat de politie naar aanleiding van verzoekers meldingen in mei 2005 onvoldoende onderzoek had verricht.

Meer specifiek liet de korpsbeheerder weten dat verbalisant W. zich weliswaar niet kon herinneren of hij op 19 mei 2005 op de melding had gereageerd, maar wel dat hij nog die

week de melding van verzoekers in zijn werkzaamheden had betrokken door enige keren langs de woning van verzoekers te gaan maar dat hij toen geen overlast van jeugdigen had waargenomen. Pogingen van W. om met verzoekers telefonisch en/of via huisbezoek in contact te komen om hen mededeling te doen van zijn bevindingen, hadden geen resultaat gehad. De korpsbeheerder deelde in dit kader ook mee dat hij had geconstateerd dat het mobiele nummer van verzoeker niet overeenkwam met het nummer zoals verbalisant W. dat had genoteerd.

W. had daarom op 16 juni 2005 verzoekers schriftelijk op de hoogte gesteld van zijn bevindingen en hen toen tevens verzocht contact met hem op te nemen. Verzoekers hadden aan dit verzoek geen gevolg gegeven. Ook daarna had W. nog diverse malen aandacht besteed aan de melding, aldus de korpsbeheerder. Vervolgens hebben W. en verzoeker X op 11 juli 2005 toch telefonisch contact gehad. W. heeft verzoeker toen geadviseerd contact op te nemen met de Chef Operationele Zaken. Verder gaf de korpsbeheerder te kennen dat verzoekers in ieder geval dezelfde politiezorg hadden gekregen als elke andere burger. De korpsbeheerder stelde zich alles overziend dan ook op het standpunt dat de politie voldoende tijd en aandacht had besteed aan de melding van verzoekers en dat dit klachtpunt niet gegrond was.

Daarnaast liet de korpsbeheerder, na te hebben kennisgenomen van de weergave van de telefoongesprekken tussen verzoekers en de politie, weten dat duidelijker aan verzoekers had kunnen worden uitgelegd hoe door de politie op dergelijke meldingen wordt gereageerd en wat verzoekers derhalve van de politie hadden mogen verwachten.

Met betrekking tot het telefoongesprek dat verzoeker X op 19 mei 2005 voerde met verbalisant W. en de klacht dat W. zijn toezegging om nog diezelfde dag contact met verzoekers op te nemen over de door hen gedane melding van overlast merkte de korpsbeheerder op dat deze toezegging niet was nagekomen.

Uit de van dit gesprek gemaakte geluidsopname was gebleken dat W. inderdaad had toegezegd nog diezelfde middag in detail op de melding van verzoeker terug te komen aldus de korpsbeheerder. De korpsbeheerder achtte dit klachtonderdeel dan ook gegrond. De korpsbeheerder gaf ook aan het te betreuren dat verzoekers ervoor hadden gekozen de opname van het gesprek niet reeds tijdens de klachtbehandeling door de politie over te leggen, maar deze eerst tijdens het onderzoek door de Nationale ombudsman hadden overgelegd.

Ten slotte liet de korpsbeheerder weten dat het doen van (telefonische) toezeggingen aan burgers en het nakomen hiervan een belangrijk deelproject is binnen het strategisch korpsproject Tevredenheid Laatste Politie Contact (TLPC) en dat hieraan dan ook veel aandacht wordt besteed.

2.2. Bij de reactie van de korpsbeheerder waren als bijlagen bijgevoegd mutaties van 19 mei, 16 juni, 1 juli, 6 juli en 12 juli 2005. Hierin bracht betrokken ambtenaar W. verslag uit van zijn verrichtingen inzake de meldingen van verzoekers.

2.2.1. De mutatie van 19 mei 2005 luidt:

"BE (X; N.o.) klaagde over gedrag van kinderen die door zijn tuin fietsen. Een en ander lag mede in het feit dat hij niet goed staat aangeschreven in de buurt als gevolg van strafbare feiten in het verleden vertelde hij.

Van mensen die bij hem op bezoek kwamen werden bijvoorbeeld ook auto's bekrast. Hem toegezegd dat ik een en ander in de buurt kom bekijken en dat hij dan mij bericht krijgt."

2.2.2. De mutatie van 16 juni 2005 luidt:

"Voor de derde keer de tuin van de heer X bekeken die had geklaagd dat kinderen door zijn tuin fietsten. Geen enkele keer fietssporen oid aangetroffen. Voor de zekerheid een blaadje van een struik achter zijn huisnummer gestoken zodat ik kan laten zien dat ik wel degelijk zijn probleem in ogenschouw heb genomen.

Het GSM-nummer 06-XXXXXXX2 dat in BPS staat wordt opgenomen door een andere man/naam. Het huisnummer (...) heb ik al drie keren gebeld en dan is het in gesprek.

Inmiddels heeft hij een brief door zijn advocaat laten schrijven dat we zijn probleem niet ter harte nemen."

2.2.3. De mutatie van 1 juli 2005 luidt;

"Naar aanleiding van de eerdere opmerkingen door X over diens probleem in de buurt is zijn woning een aantal keren bezocht, diverse keren vruchteloos gebeld, zijn op verschillende momenten een aantal buurtbewoners gesproken en is X een brief gezonden om a.u.b. in contact te treden wat tot op heden niet is gedaan. De woning is vervelend, de gordijnen zijn voortdurend dicht en het lijkt alsof er niemand woont.

Uit de gesprekken met buurtbewoners is gebleken dat de familie niet zo prettig is in de omgang naar de buurt en in de omgang naar kinderen toe.

Het feit waarover de man klaagde (kleine kinderen fietsen door zijn tuin heen) heeft inmiddels overmatig veel aandacht gekregen."

2.2.4. De mutatie van 6 juli 2005 luidt

"Op woensdag 05/07/05 omstreeks 0900 uur en omstreeks 1200 uur nog een keer (deze keer met Ba. aan de deur geweest bij de fam X (...) te Z. Beide keren was er niemand thuis, zowel aangebeld als op de deur geklopt.

Weer een blaadje achter het huisnummer gestopt...."

2.2.5. De mutatie van 12 juli 2005 luidt:

"Op 11/07 gebeld met BE X die gaandeweg het gesprek zijn verhaal aan het uitbreiden was over het ongenoegen in de buurt. Inmiddels zou er eind mei ook gepoogd zijn een auto in de brand te steken, maar er waren geen gegevens van auto of eigenaar bekend. Hij sprak over terreur door de buurt/ hanggroepjongeren/ drugshandel/ drugsgebruik. Hij

had amper de kracht gehad om geestelijk op de been te blijven en slechts door de steun van gezin was hem dat gelukt.

Verder sprak hij over een gesprek met de burgemeester en dat hij inmiddels een kamerlid gesproken had. Inmiddels hebben we een brief van de advocaat K. Korvinus.

Omdat dhr X het gesprek maar voort liet duren op een gegeven moment X geadviseerd dat hij in contact treedt met de COZ (...) en dat ik van hem hoor wat onze verdere activiteiten gaan worden.

Inmiddels de laatste tijd nogal wat tijd gestoken in die buurt en verschillende buurtbewoners gesproken. Zij spreken over een prettige buurt waar het goed vertoeven is voor kinderen. Zij spreken over een buurtfeest waar vervelende opmerkingen door X over gedaan zijn, zij spreken over het uitschelden van kleine kinderen door X en ten minste een klein kind gaf aan dat die meneer de "BB" werd genoemd oftewel de boze buurman, zij spreken over een meneer die zich een tikje zonderling gedraagt."

2.3. Bij de reactie van de korpsbeheerder was ook als bijlage bijgevoegd een notitie van 10 augustus 2005 bevattende een overzicht van alle (19) incidenten in de onmiddellijke nabijheid van het woonadres van verzoekers in de periode 1 januari 2000 tot 12 augustus 2005. Twaalf voorvallen kunnen hier buiten beschouwing blijven. Over de overige voorvallen vermeldde de notitie onder meer het volgende:

"(...)

4- **BPS-01-660841 (Vernieling auto) d.d. 08-09-2001.** Mevr.Y maakt melding van het feit dat de auto van dhr. X die achter de woning stond geparkeerd, de afgelopen nacht met zuur is overgoten. Actie politie: Hierop is coll Wi. (...) ter plaatse gegaan. (...) Dhr. X werd medegedeeld dat er van hem een aangifte zou worden opgenomen en dat er op dit moment te weinig opsporingsindicatie aanwezig was. (...)

5- (...)

6- (...)

7- **BPS-04-206378 (geluidshinder woonomgeving) d.d. 11-07-2004.** Mevr.Y (...) maakt melding van het feit dat kinderen al de hele middag met een scheepshoorn bezig zijn op het pleintje. Het was door de telefoon te horen.

Aktie politie: De politie heeft er tijdens de surveillance langsgereden maar geen kinderen meer aangetroffen.

8- **BPS-04-207179 (overige overlast) d.d. 13-07-2004.** Dhr. X meldt dat men in de straat aan het wildkamperen is (...) Actie politie: Politie trof ter plaatse een tent aan op het grasveld. Daarin 4 jongeren die de tent die dag hadden opgezet om te kijken of deze wel waterdicht was. Deze jongens wilden de zaterdag daaropvolgend met vakantie. Die nacht wilde men in de tent slapen omdat ze die niet alleen wilden laten staan. Men was bang voor vandalisme. De jongens waren zeer correct en zeker niet luidruchtig. De tent zou de volgende ochtend worden afgebroken.

9- **BPS-05-171208. (Ov.conflicten) d.d. 19-05-2005.** Coll. W. muteert dat Dhr. X klaagt over gedrag van kinderen die door zijn tuin fietsen. E.e.a. zou liggen aan het feit dat hij niet goed staat aangeschreven in de buurt als gevolg van strafbare feiten in het verleden. Van mensen die bij hem op bezoek kwamen werden bijvoorbeeld ook auto's bekrast.

Door coll. W. werd aan Dhr. X toegezegd dat hij in de buurt e.e.a. zou komen bekijken en dat hij dan daarover bericht zou worden.

16-06-2005. Coll. W. muteert dat hij voor de 3^e keer de tuin van dhr. X had bekeken nadat deze had geklaagd dat kinderen door zijn tuin fietsten. Geen enkele keer werden er fiets-sporen of iets dergelijks aangetroffen. Voor de zekerheid had coll. W. een blaadje van een struik achter het huisnummer gestoken om aan te tonen dat hij het probleem wel degelijk in ogenschouw had genomen. W. muteert verder dat hij het op het GSM nummer steeds een andere man aan de lijn krijgt en dat op het vaste nummer, tot driemaal toe, de lijn steeds in gesprek is. Tevens muteert W. in deze mutatie dat dhr. X een brief door zijn advocaat heeft laten schrijven waaruit blijkt dat wij zijn probleem niet ter harte nemen.

01-07-2005. Coll. W. muteert dat n.a.v. de eerdere opmerkingen van dhr. X over diens probleem in de buurt zijn woning een aantal malen is bezocht. Dat hij diverse keren vruchteloos gebeld heeft en op verschillende momenten met een aantal buurtbewoners heeft gesproken. Tevens heeft coll. W. een brief verzonden naar dhr. X om a.u.b. in contact te treden wat tot op heden niet was gedaan. Het leek voortdurend als dat er niemand thuis was. (...) Het feit waarover dhr. X klaagde (kleine kinderen die door zijn tuin heen fietsen) heeft inmiddels veel aandacht gekregen.

06-07-2005. Coll. W. muteert dat hij op woensdag 05-07-2005 te 09.00 uur en 12.00 uur aan de deur is geweest bij dhr. X. Beide keren was er niemand thuis, zowel aangebeld als op de deur geklopt. Weer een blaadje achter huisnummer gestopt.

12-07-2005. Coll. W. muteert dat hij gebeld heeft naar dhr. X. Die gaandeweg het gesprek zijn verhaal aan het uitbreiden was over het ongenoegen in de buurt. Inmiddels zou er eind mei ook gepoogd zijn een auto in brand te steken, maar er waren geen gegevens van auto of eigenaar bekend. Dhr. X sprak over de terreur door de buurt, hanggroepjongeren, drugshandel en drugsgebruik. Hij gaf aan amper de kracht te hebben om geestelijk op de been te blijven en slechts door de steun van het gezin was hem dat gelukt. Dhr. X sprak verder over een gesprek met de burgemeester en dat hij inmiddels een kamerlid had gesproken. Inmiddels was er een brief van de advocaat K. Korvenius. Omdat dhr. X het gesprek maar liet voortduren werd door coll. W. geadviseerd in contact te treden met de Chef Operationele Zaken C. en dat W. van hem zou vernemen wat de verdere activiteiten zouden zijn.

10- **BPS-05-126376 (Overlast van de jeugd) d.d. 21-02-2005.** Mevr. Y (...) klaagt over een groep jeugd van een man of 15 die voor veel kabaal op het plein zorgen.

Actie politie: Ter plaatse werden een vijftal zeer jeugdige personen aangetroffen die vermoedelijk van een voetbaltraining afkwamen en even op het plein nabij het speeltuintje stonden te babbelen. Er werd geen overlast geconstateerd.

11- **BPS-05-176511 (vernieling auto) d.d. 29-05-2005.** Door Mevr. Y. (...) wordt op het politiebureau te 's-Hertogenbosch aangifte gedaan van vernieling van haar personen-auto. Gezien de voorgeschiedenis van aangever is dit volgens aangever met opzet gedaan. Aangever heeft een gesprek gehad met de OVD Ca. N.a.v. dit gesprek wilde de aangever en de partner graag enkele dingen in de aangifte opgenomen hebben. In de aangifte wordt door aangeefster verklaard: 'Sedert 2000 zijn er meerdere vernielingen aan meerdere auto's van mij en van gasten aangericht. Volgens mij is dit een gevolg van de nasleep van een justitieel onderzoek wat tegen mij heeft gediend en wat uitgebreid in de media is gebracht. Op 19 mei 2005 heeft mijn partner bij het politiebureau (...) de

overlast gemeld die veroorzaakt wordt door mijn woonomgeving. Op zondag 29 mei 2005 zag ik omstreeks 12.00 uur mijn personenauto onbeschadigd achter mijn woning staan. De auto stond op een parkeerplaats die uitsluitend door de bewoners van (...) gebruikt wordt. Toen ik op zondag 29 mei omstreeks 15.30 uur bij mijn auto kwam, zag ik dat de motorkap, de voorruit en het dak met modder ingewreven was en dat hierdoor krassen zijn ontstaan. Op de auto waren duidelijk inwrijfsporen te zien op de digitale foto's die ik van mijn auto heb gemaakt. Ik weet dat deze vernielingen opzettelijk zijn aangericht net als alle andere vernielingen aan de auto's.' In deze aangifte werd als opmerking toegevoegd: Op 19 mei heeft de aangever melding gemaakt van de overlast die door de buurt veroorzaakt werd. Hierop is een toezegging gedaan maar niet nagekomen door de politie (...).

Op 25 mei heeft de aangever wederom een verzoek gedaan, dit was een schriftelijk verzoek, om aandacht te besteden aan de overlast die veroorzaakt werd door zijn woonomgeving. Op 29 mei heb ik gebeld of er politie langs kon komen om de vernielingen aan mijn auto te zien. Hierop is afwijzend gereageerd.

Op 29-05-2005 te 17.33 uur belde dhr. X naar het politiebureau te 's-Hertogenbosch naar coll. F. die kort daarvoor bovenstaande aangifte had opgenomen. Dhr. X deelde mede dat hij wist wie zijn personenauto vernield had. Hij kwam na het doen van de aangifte thuis en trof daar de bewoonster van nr. (...) huilend aan. Zij vertelde dat haar zoontje van 9 jaar de auto met cement besmeurd had. Dit was gezien door de dochter van nr. (...), een meisje van 13 jaar. N.a.v. het bovenstaande werd door collega B. (...) contact opgenomen met de moeder van (verdachte: N.o.). Gezien het feit dat (verdachte; N.o.) nog maar 9 jaar oud was en in principe niet naar het STOP-traject kon is getracht in deze zaak bemiddelend op te treden. De moeder van verdachte, (...), deelde mede dat de hele zaak inmiddels al geregeld was met de verzekering.

12- BPS-05-214329 d.d. 09-08-2005 (...)

10-08-2005. Dhr. K. en dhr. B., beiden wonende op (...) te Z komen aan het politiebureau (...) voor een gesprek met de buurtcoördinator (...). Beiden wilden een gesprek n.a.v. het intimiderende gedrag door dhr. X en mevr. Y (...) t.a.v. de kinderen in de buurt. In dit gesprek gaven zij aan dat: aan het (...) plein veel gezinnen wonen met jonge kinderen, dat de kinderen van K. en B. veel op straat en op het speeltuintje voor het woonblok van dhr. X spelen, dat dit logischerwijs wel eens voor lawaai kan zorgen, het geluid tussen de woonblokken (hoek waar dhr. X woont) versterkt, omdat het galmt, Dhr. X en zijn vrouw vaak commentaar hebben op het gedrag van de kinderen en hen of de ouders er op aanspreken. (...) Dat K. en B. de indruk hebben dat dhr. X zich aangevallen voelt en geen tolerantie meer heeft naar kinderen. Dat zij bereid zijn om met dhr. X en zijn vrouw daarover te praten, om begrip te kweken en daarover te praten.

Door de buurtcoördinator werd afgesproken dat hij aan dhr. X en mevr. Y zou vragen of deze bereid waren in gesprek te gaan met de ouders van de kinderen waar ze het 'meest mee te maken' hebben. De buurtcoördinator zal dit gaan organiseren mogelijk met een derde partij bijvoorbeeld sociaal-maatschappelijk werk.

13- BPS05-215832 (Overige conflicten) d.d. 12-08-2005. Kwam mevr. Ka., wonende (...) te Z aan het politiebureau (...). Zij wenste een gesprek over het gedrag van dhr. X waarover zij zich ernstig zorgen maakte. Uit deze mutatie blijkt dat mevr. Ka. over dezelfde feiten sprak als hierboven in BPS-05-214329 gemuteerd. Haar werd uitgelegd

dat er een bemiddelingspoging zou gaan plaatsvinden. Mevr. Ka. gaf aan een gesprek met burgemeester (...) te zullen aanvragen. Naar aanleiding van het bovenstaande is mevr. Ka. benaderd door de buurtcoördinator (...). Deze heeft haar medegedeeld dat hij een bemiddelingspoging tot stand wilde trekken en dat zij daar ook bij betrokken zou worden. Zij stemde daar mee in.

In week van maandag 25 juli 2005 t/m vrijdag 29 juli 2005, net na mijn vakantie, heb ik rapporteur een overleg gehad met burgemeester (...) van Z. Deze deelde mij mede een gesprek te hebben gehad met dhr. X. Burgemeester (...) gaf aan waar dhr. X over had geklaagd en verzocht mij om met hem in gesprek te gaan. Ik heb burgemeester (...) medegedeeld dat ik dhr. X en zijn echtgenote zou uitnodigen voor een gesprek.

Op 05-08-2005 werd door mij een brief verzonden naar dhr. X. Hierin nodigde ik hem uit voor een gesprek op het politiebureau (...) d.d. woensdag 10-08-2005 te 14.00 uur.

Op 09-08-2005 werd door mij rapporteur een brief ontvangen van Dhr. X. Hieronder weergegeven (voor zover hier relevant: N.o.):

'(...) Conform de afspraak gemaakt door de korpsleiding, het schrijven d.d. 25-07-2005, wijs ik u er op dat de korpsleiding eerst op ons schrijven van 20-07-2005, uiterlijk voor 15-09-2005 inhoudelijk zal reageren, nadat u de korpsleiding over deze kwestie heeft geïnformeerd. Wij vertrouwen u hiermede afdoende te hebben geïnformeerd (...).'

(...)"

3.1.1. In het kader van de politieklachtprocedure heeft de klachtbehandelaar rapportage opgemaakt van het gesprek dat hij op 11 mei 2006 voerde met betrokken ambtenaar W. over de klacht van verzoekers. Hierin legde de klachtbehandelaar onder meer het volgende vast:

"Op 19 mei 2005 heeft W. de heer X telefonisch gesproken. In dat telefoongesprek heeft de heer X bij W. geklaagd over het gedrag van kinderen die door zijn tuin zouden fietsen. Ook zouden van mensen die op bezoek kwamen, onder andere, hun auto's worden bekrast. Een en ander zou te maken hebben het feit dat de heer X niet goed in de buurt staat aangeschreven als gevolg van strafbare feiten uit het verleden.

Door W. werd toegezegd de situatie te komen bekijken en onderzoek daarnaar te doen. Zijn bevindingen zou hij terugberichten. W. geeft aan dat, hoewel het een melding betrof van een lage prioriteit, hij 15-20 keer op (het adres van X: N.o.) in Z is geweest. Dit is op diverse manieren en tijdstippen gebeurd; met een opvallende politieauto, met een onopvallende politieauto, met een motor, met collega's en alleen. Veelal zijn deze controles vastgelegd in BPS en heeft W. vruchteloos geprobeerd met de heer X telefonisch danwel persoonlijk contact te krijgen. Dat is niet gelukt waarna W. aan de heer X op 16 juni 2006 een brief heeft gestuurd en hem, in ieder geval van drie controles, op de hoogte heeft gesteld van zijn bevindingen.

De omgeving omschrijft W. als een soort woonerf waar de afgelopen jaren nauwelijks politiebemoeienis is geweest. In de tuin van klagers heeft hij nimmer bandensporen van een fiets aangetroffen. Ook heeft hij niets gevonden wat wees op een strafbaar feit. Tijdens zijn controles heeft hij 5-6 buurtbewoners gesproken. Zij omschrijven hun woon-omgeving als een leuke kindvriendelijke woonomgeving. De buurt heeft nauwelijks contact met klagers en de heer X zou volgens deze buurtbewoners vaak negatief reageren op contacten en met name naar kleinere kinderen. De overlastmeldingen uit de omgeving hadden veelal te maken met het gedrag van de heer X. Deze heeft daar zelf een heel ander beeld van. De heer X heeft aan W. laten blijken dat hij zijn woonomgeving een asociale buurt vindt, een beeld wat volgens buurtbewoners niet met de werkelijkheid klopt. Mevrouw Y komt zelden in beeld.

Op 11 juli 2005 heeft W. geprobeerd om telefonisch een gesprek met de heer X te hebben. Omdat hier geen lijn in zat kwam het niet tot een echt gesprek. Vanwege de aard van het gesprek heeft W. toen verwezen naar zijn leidinggevende C. In het gesprek heeft W. tegen de heer X gezegd dat de burgemeester niet over baldadigheid en dergelijke gaat. Dat is voor de politie. Buurtcoördinator in Z is J. Deze is bekend met de problematiek en hij heeft daar met buurtbewoners over gesproken. Tot een gesprek met klagers is het nooit gekomen. Ook heeft hij de heer X en mevrouw Y voorgesteld om te bemiddelen wat in eerste instantie, in afwachting van een reactie van de korpsleiding, van de hand is gewezen."

3.1.2. Van het gesprek dat de klachtbehandelaar op 11 mei 2006 voerde met de heer C., Chef Operationele Zaken legde de klachtbehandelaar onder meer het volgende vast:

"C. is bekend met de problematiek vanuit zijn functie als leidinggevende en de doorverwijzing die W. heeft gedaan. De politie heeft op elke melding gereageerd. Dit blijkt hem ook uit BPS waarin W. heeft aangegeven welke inspanningen er zijn verricht. Gezien de wijze en de hoeveelheid van deze inspanningen werd er op dat moment voldoende tijd en inzet aan deze problematiek besteed.

De weigering om (...) aangifte op te nemen is voor C. onbekend. Betreffende de vernieling aan de auto van 29 mei 2005 verwacht C. dat er bij de melding van mevrouw Y werd gehandeld naar de geldende afspraken. Vernieling van een auto heeft een lage prioriteit waardoor de meldster via het callcenter, voor het doen van aangifte, naar het politiebureau wordt verwezen. Dit is een gebruikelijke gang van zaken.

De surveillance-eenheid van 29 mei 2005 die ook beschikbaar was voor Z werd daarom niet op de hoogte gebracht van deze vernieling. Omdat er verder op het adres (...) geen afspraak op locatie in BPS is opgenomen was er ook geen aanleiding om op een andere wijze te reageren dan wordt afgesproken. Daarmee hebben mevrouw Y en de heer X dezelfde behandeling gekregen als iedere andere melder.

Als de surveillance-eenheid wel een opdracht voor deze melding had gekregen zou waarschijnlijk een aangifte zijn opgenomen. Het is de afspraak in het team dat als burgers aangifte wensen te doen deze ook wordt opgenomen. Medewerkers zijn ook op de hoogte van deze verplichting.

Voor C. was het onbekend waarom eventuele andere, mogelijk bij de vernieling betrokken, personen niet zijn gehoord. Voor de politie was het in deze zaak belangrijk dat

de schade van de benadeelde werd geregeld. Dit is ook zeker gebruikelijk als de veroorzakers van de vernieling jonger zijn dan 12 jaar. De ouders zouden dit met de heer X en mevrouw Y regelen. De politie zou daar buiten blijven. Van de ouders en andere betrokkenen mag verwacht worden dat zij over de toedracht eerlijk zijn naar de verzekeringsmaatschappij. Omdat de politie daar geen betrokkenheid in heeft gehad en verder niet meer bekend is geworden met de afhandeling van de schade heeft de politie niet aan fraude meegewerkt."

3.1.3. Van het gesprek dat de klachtbehandelaar op 11 mei 2006 voerde met de heer M., teamchef legde de klachtbehandelaar onder meer het volgende vast:

"De politie (...) heeft pas nadat de aangifte van vernieling van de auto op 29 mei 2005 in 's-Hertogenbosch was gedaan kennis genomen van dit incident. Bij burgers leeft nog vaak het idee dat ze bij telefonische meldingen contact hebben met de plaatselijke politie in plaats van met medewerkers van het regionale callcenter. Omtrent het weigeren van het opnemen van de aangifte en de mogelijke betrokkenheid van fraude door de politie bij de schadeafwikkeling geeft M. dezelfde reactie op deze klachtaspecten. Omdat er geen verder onderzoek werd ingesteld, wat ook niet nodig was, zijn er bij de politie ook niet meer daders bekend geworden. Het is alleen de heer X die steeds over meerdere daders spreekt. M. heeft de heer X en mevrouw Y gezamenlijk voor een gesprek uitgenodigd. (...)"

3.2. Betrokken ambtenaar W. liet de Nationale ombudsman op 6 april 2007 weten dat de overlast van de jongeren als te doen gebruikelijk was onderzocht en dat daarbij geen bijzonderheden waren geconstateerd. Voor de werkzaamheden die W. na verzoekers melding had verricht, verwees hij naar de hiervoor opgenomen mutaties.

II. Beoordeling

4. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

5. Uit de door verzoeker overgelegde geluidsopname van het telefoongesprek van 19 mei 2005 blijkt dat verbalisant W. tijdens het telefoongesprek op 19 mei 2005 met verzoeker heeft toegezegd dat hij nog dezelfde dag zou terugbellen. Ook staat vast dat deze toezegging niet is nagekomen.

Daarmee is gehandeld in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is op dit onderdeel niet behoorlijk.

Het valt te betreuren dat verzoeker de geluidsopname eerst tijdens dit onderzoek heeft overgelegd. Door de opname niet al tijdens de klachtbehandeling door de politie over te leggen, hoewel van de zijde van de politie daarom wel was gevraagd, heeft verzoeker de behandeling van dit klachtonderdeel bemoeilijkt.

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

7. Verzoekers hebben vanaf 19 mei 2005 meermaals telefonisch, schriftelijk en in persoon contact gezocht met de politie in verband met door hen ondervonden overlast van enkele buurtgenoten en omdat zij bij herhaling hun auto, dan wel die van hun bezoek, beschadigd hadden aangetroffen. Van dit laatste hebben zij aangifte gedaan bij de politie in 's-Hertogenbosch. Ook hun raadsman heeft medio juni 2005 de politie hierover schriftelijk benaderd.

Uit een door de politie overgelegd overzicht van incidenten rond het woonadres van verzoekers is gebleken dat de politie tussen 8 september 2001 en 12 augustus 2005 negen mutaties heeft gemaakt van meldingen van ondervonden overlast en/of vernieling van goederen. Vijf meldingen dateren van voor 19 mei 2005. In bijna alle gevallen is de politie na de melding ter plaatse gegaan om poolshoogte te nemen. In enkele gevallen trof de politie degenen op wie de melding betrekking had nog aan en werd contact met hen gezocht. In andere gevallen trof de politie ter plaatse niemand aan.

Na de melding op 19 mei 2005 van verzoeker X is betrokken ambtenaar W. meermaals ter plaatse gegaan. In geen van die gevallen had hij een situatie waargenomen welke zou kunnen duiden op overlast. Ook had hij sporenonderzoek verricht in de voortuin van verzoekers, maar daar geen afdruk van fietsbanden waargenomen.

Over de frequentie van de huisbezoeken van ambtenaar W. meldt hij in de brief van 16 juni 2005 aan verzoekers het adres van verzoekers inmiddels driemaal in zijn werkzaamheden te hebben betrokken.

Ten overstaan van de klachtbehandelaar van de politie liet W. op 11 mei 2006 weten vijftien tot twintig keer bij verzoekers langs te zijn geweest, hoewel de zaak een lage prioriteit had.

Op grond van de in het dossier aanwezige informatie, is het aannemelijk dat W. voor 16 juni 2005 driemaal ter plaatse is gegaan en dat nadien de woning van verzoekers vaker werd bezocht.

De Nationale ombudsman laat in het midden of het aantal van drie huisbezoeken in de periode van ongeveer één maand, met het oog op de inhoud van de melding van 19 mei 2005 alsmede met het oog op de hoeveelheid eerdere soortgelijke meldingen, als voldoende mag worden aangemerkt.

Omdat W. verzoekers steeds niet thuis had aangetroffen, stak hij bij vertrek een blaadje van een struik achter het huisnummer om zo aan te kunnen tonen dat hij langs was geweest.

Deze wijze van communiceren kan de toets der kritiek niet doorstaan.

Zo verzoekers de aanwezigheid van een blaadje van een struik achter het huisnummer al hebben opgemerkt, kan het hun niet worden aangerekend dat zij hieruit niet hebben kunnen afleiden dat W. bij hen was langsgekomen. Door in plaats van een schriftelijk

berichtje in de brievenbus achter te laten, te kiezen voor deze ongebruikelijke manier van communiceren heeft W. er toe bijgedragen dat bij verzoekers het idee kon ontstaan dat de politie geen enkele actie ondernam na de melding en zich derhalve niet serieus genomen voelden door de politie.

Toen W. er bovendien niet in slaagde om telefonisch in contact te komen met verzoekers, had hij, gezien ook zijn toezegging om nog op 19 mei 2005 contact op te nemen, verzoekers veel eerder dan op 16 juni 2005 schriftelijk moeten benaderen.

Door dit na te laten is de politie tekortgeschoten waar het betreft actief en adequaat informeren van verzoekers.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

8. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken.

9. Na afloop van het telefoongesprek op 19 mei 2005 is het mobiele telefoonnummer van verzoeker X onjuist vastgelegd in de mutatie, met als gevolg dat politieambtenaar W. geen contact met X heeft kunnen krijgen via diens mobiele telefoon.

Verder is opmerkelijk dat in de mutatie van 6 juli 2005 waarin verslag wordt gedaan van twee nieuwe vergeefse pogingen om verzoekers thuis te treffen een onjuist huisnummer werd vermeld.

Met betrekking tot de brief van 5 augustus 2005 van de teamchef aan verzoeker X staat vast dat de aanhef niet correct is. Ook staat vast dat hoewel deze brief een reactie was op de ook door verzoekster Y ondertekende brief van 20 juli 2005 mevrouw Y hierin in het geheel niet werd betrokken. De korpschef heeft hiervoor overigens zijn excuses aangeboden.

Op al deze onderdelen is de politie tekortgeschoten waar het betreft administratieve nauwkeurigheid.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedragingen van het regionale politiekorps Brabant-Noord is gegrond, wegens schending van de vereisten van rechtszekerheid, actieve en adequate informatieverstrekking en administratieve nauwkeurigheid.

DE NATIONALE OMBUDSMAN,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

ONDERZOEK

Op 22 maart 2006 respectievelijk 24 januari 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer X en mevrouw Y te Z, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Brabant-Noord.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Noord, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd twee betrokken ambtenaren van genoemd korps de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Een van hen maakte van deze gelegenheid gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Noord en verzoekers de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder, respectievelijk betrokken ambtenaar W., berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Verzoekers gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 22 maart 2006 en 22 januari 2007, met bijlagen.
2. Standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Noord van 4 mei 2007, met bijlagen.
3. Reactie van 6 april 2007 van betrokken ambtenaar W. met bijlage.